

[Aksel Larsen.]

etableres en international kontrol med alle trin af produktionen af stoffer til frigørelse af atomkærneenergi, og 4) at i kontrolkommissionen skulle enstemmighedsreglen, altså veto retten, ikke gælde. Det ærede medlem kan genopfriske sit kendskab til disse sager ved at studere folketingstidenden for 1949—50, spalte 2594 og følgende. Dette Sovjetunionens forslag om afskaffelse af atomvåbnet og kontrol uden veto ret med atomenergiens anvendelse blev nedstemt af den kompakte USA-majoritet i De Forenede Nationer, deriblandt Danmark, medens det ærede medlem var statsminister.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft påstår, at Sovjetunionen ved misbrug af veto retten har lammet De Forenede Nationer og, som han siger det, gang på gang hindret, at der blev truffet positive beslutninger. Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft ved, at dette ikke er sandt. Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft ved, at veto retten, enstemmighedsreglen, blev indført i De Forenede Nationers pagt efter forslag af Roosevelt, som indså, at hvis De Forenede Nationer ikke skulle blive et nyt Folkenes Forbund, måtte man sikre sig, at stormagterne blev tvunget til at forhandle sig frem til enighed.

Jeg kan om spørgsmålet Sovjetunionens anvendelse af veto retten ganske henholde mig til, hvad der siges i „Fredsbladet“ for oktober 1950 — „Fredsbladet“ er som bekendt udgivet af Den danske Forening for Forenede Nationer. Der siges her:

„Det er ikke svært at forklare, hvorfor det er Sovjetunionen, der er den store vetonedlægger. Det er, fordi dette land er i mindretal i sikkerhedsrådet, mens vestmagterne, der er i flertal, ikke behøver at bruge deres veto ret; de kan blot ved en flertalsbeslutning stemme Sovjetunionens forslag ned.“

Det hedder videre i denne artikel — og jeg kan ikke bruge noget bedre end det til kortfattet at argumentere imod, hvad det ærede medlem har sagt om Sovjetunionens veto i forskellige tilfælde —:

„Det har da også vist sig, at de fleste vetoer er blevet nedlagt i spørgsmål om optagelse af nye medlemmer, som kunne forøge vestmagternes flertal yderligere i generalforsamlingen. Følgende stater er

blevet nægtet optagelse i FN ved veto nedlæggelserne: Jordan, Portugal, Eire, Italien, Østrig, Finland, Ceylon, Korea og Nepal. Men hertil må retfærdigvis tilføjes, at følgende stater ikke har kunnet optages på grund af flertalsbeslutning, d. v. s. vestmagtbeslutning i sikkerhedsrådet: Albanien, Bulgarien, Ungarn, Mongolske Folkerepublik og Rumænien. Vest og Øst har ikke noget at lade hinanden høre på dette område. At dette er rigtigt, kommer endnu tydeligere frem ved en amerikansk professors statistiske undersøgelse af afstemninger i sikkerhedsrådet i årene 1946 og 1947. Der har været ialt 165 afstemninger om realitetssager. 72 opnåede det nødvendige flertal, indbefattet samtlige faste medlemmers stemmer; 70 blev ikke vedtaget, fordi de ikke fik dette nødvendige flertal på 7 stemmer, og 23 blev standset af veto, 21 gange af Sovjetunionen alene, 1 gang af Sovjetunionen og Frankrig i fællesskab og 1 gang af Frankrig alene. Men opregner man de tilfælde, hvor stormagterne stemte negativt, hvad enten det skete ved veto eller ikke-veto, bliver resultatet følgende: Frankrig 23, Sovjetunionen 24, Kina — der menes Chiang Kai-Shek — 27, Storbritannien 29 og USA 34 gange. Altså, både englændere og amerikanere har stemt flere forslag ned, end russerne har lammet ved deres veto.“

Jeg skal blot tilføje til denne udmærkede redegørelse i „Fredsbladet“, at hvad angår det ærede medlem hr. Hans Hedtofts påstand om sovjetisk veto mod Trygve Lies genvalg, ligger det sådan, hvad det ærede medlem hr. Hans Hedtoft kender, at De Forenede Nationers pagt foreskriver enstemmighed i sikkerhedsrådet angående valg eller genvalg af generalsekretær. Det er i strid med pagten, at man til trods for, at en sådan enstemmighed ikke foreligger, har ladet generalforsamlingen genvælge Trygve Lie som generalsekretær. Han sidder på et illegalt mandat.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft angriber Sovjetunionen, fordi den ikke er medlem af visse såkaldte FN-organisationer, såsom FAO, ILO, UNESCO, IRO og WHO, sundhedsorganisationen. Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft ved, at hans angreb er uberettiget. Hvad de fire af disse